

บทนำ

Hottest Faculty Ambassador : Aerospace Engineer!

Hottest Faculty Ambassador : หนุ่มฮอตคณะวิศวกรรมศาสตร์

By IUCA Student Council

About : HAWK FALCON

ผมของเขามีดีสวย...

ราวกับวันนูรีที่ค่อยๆ ลอยขึ้นไปบนท้องฟ้าและเจือจางหายไปกับอากาศที่ละนิด ยามที่มันพลิวไสวไปตามแรงลม...ดูราวกับเขากำลังจะกางปีกไผบินขึ้นไปจริงๆ ขึ้นไปบนท้องฟ้าสีหม่นแบบเดียวกับนัยน์ตาสีเทาอมฟ้าของเขา นัยน์ตาที่คมกริบราวกับพญาเหยี่ยวเหยียดตามองเหยื่อที่กำลังจะถูกขย้ำ หากก็สง่างามจนคนมองต้องโค้งให้ด้วยความหลงใหล...

ฮอว์คก็ก้าวออกจากปีกนกของรถ Pagani Huayra สีบรอนซ์เงินที่รันเวย์ข้างโรงจอดเครื่องบินก่อนจะพยักหน้าให้กล้องด้วยสีหน้าเรียบเฉย จนติดจะเหนื่อยหน่าย จากนั้นจึงยกมือเรียวยาวขึ้นเสยผมที่ปลิวสะบัดไปตามแรงลมอย่างหงุดหงิดเล็กน้อย...

แม้แต่ท่าทางเสยผมของเขาก็ยังดูดีจนกลัองยังตกหลุมรักเขา...

"...ลมแรง" ฮอว์คป่นพึมพำก่อนจะขมวดคิ้ว จากนั้นจึงเดินคู่มาเข้าไปในโรงจอดเครื่องบินโดยไม่พูดพร่ำทำเพลงใดๆ เตื่อร่อนกลัองกับ MC ต้องวิ่งทักๆ ตามหลังขายาวๆ ของเขาเข้าไปในโรงจอดเครื่องบิน

หลังจากเข้ามาข้างในแล้ว ฮอว์คก็เดินไปหยุดดูเครื่องบินเจ็ทลำเล็กอย่างสนใจ สีหน้าดูตื่นเต้นกว่าเมื่อกี้ลับลบราวกับเป็นคนละคน

"เอ่อ...สวัสดิ์ค่ะคุณฮอว์ค! วันนี้ขอบคุณมากที่ให้เกียรติมาให้เราสัมภาษณ์นะคะ ^o^"

"...อือ" ฮอว์คตอบสั้นที่สุดเท่าที่จะสั้นได้ แทบไม่ใช่คำตอบด้วยซ้ำไป แม้แต่สีหน้าก็ไม่เปลี่ยนไปสักนิด กระทั่งนัยน์ตาก็ยังจดจ่ออยู่กับเครื่องบินตรงหน้าอยู่เลย และในระหว่างที่ MC พยายามคิดหาทางตอบทสนทนา ริมฝีปากบางสวยของเขาก็พึมพำขึ้นมาเสียงเบา "...Cessna 525B CJ3 Citation"

"คุณฮอว์คดูเหมือนจะรู้จักดีใช่ไหมคะ >_< รุ่นนี้เป็นรุ่นเดียวกับของแฮร์ริสัน ฟอร์ดเลยนะคะ! เราได้รับเกียรติจากมหาเศรษฐีท่านหนึ่งที่ให้ยืมทั้งสถานที่ถ่ายทำรวมถึงให้ยืมเครื่องบินเจ็ทส่วนตัวเป็นเรือประกอบไปด้วยค่ะ~"

"...อือฮึ"

"ก่อนอื่นช่วยแนะนำตัวก่อนได้มั๊ยคะ ^^"

"...ฮอว์ค ฟอลคอน"

"คุณฮอว์คเป็นแอมบาสซาเดอร์ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ ได้ยินว่าได้คะแนนอันดับหนึ่งขาดลอยไร้คู่แข่งเลย รู้สึกยังบัง้างคะ >_<"

"...เบื่อ"

"เอ๊ะ -O- เบื่อเหอะคะ"

"...เรื่องเยอะ"

"แหม คุณฮอว์คนี่ตรงไปตรงมาจริงๆ เลยนะคะ แต่เราแอบไปสอบถามสาวๆ คณะวิศวะมาแล้วค่ะ ได้ยินว่าตรงนี้แหละที่เป็นเสน่ห์ของคุณฮอว์ค~"

เจ้าหญิงผู้เลอโฉม

"...อ้อ"

"คิดว่าจุดเด่นของหนุ่มวิศวะคืออะไรบ้างคะ >O<"

"..." ฮอว์คเงี้ยวไปครู่หนึ่งพลงเลือนมือไปแตะ Cessna ตรงหน้า
ก่อนจะยกไหล่คล้ายซีเกียจคิด "...ไม่รู้"

"แปลว่าต้องลงมาพิสูจน์และหาคำตอบด้วยตัวเองใช่ไหมคะ >///<
นำดองเหมือนกันนะคะ ฉันทงก็อยากจรรู้เหมือนกัน~ แล้วอย่างนี้ผู้หญิง
ที่คิดจะมีแฟนเป็นหนุ่มวิศวะควรจะทำตัวยังไงคะ"

"...ไม่น่าเบื่อ"

"ดูเหมือนคุณฮอว์คจะมีสเป็กผู้หญิงสูงพอสมควรนะคะ แต่หล่อๆ
อย่างนี้ก็ไม่แปลกแหละนะ~"

"...อ้อฮี้"

"คุณดูคุ้นเคยกับเครื่องบินเป็นอย่างดีนะคะ แต่ก็คงไม่แปลกหรอก
ใช่ไหมเพราะว่าคุณเรียนเอกการบิน"

"...ขอบ"

"แปลว่าขอบเครื่องบินใช่ไหมคะ"

"...อ้อ"

"ฉันทักจะเข้าใจความคิดคุณฮอว์คขึ้นมาบ้างแล้ว คนส่วนใหญ่ชอบ
พูดว่าคุณฮอว์คเข้าใจยาก...แต่นั่นยังทำให้น่าหลงใหลกว่าเดิม ตรงนี้มี
ความคิดเห็นยังไงคะ"

"...ไร้สาระ"

"โอ้!! ความเย็นชานี้เองที่ทำให้หน้าหลงใหล เข้าใจแล้ว เข้าใจแล้ว >O<"

"....."

"รู้สึกจะจุดเยอะกว่าทุกทีนะคะ นี่จะต้องเป็นศิลปินที่น่าสนใจมากแน่ๆ
>O< อืม~ แต่แค่เห็นหน้าหล่อๆ ของคุณฮอว์ค ต่อให้ไม่ต้องพูดอะไร ฉันท
คิดว่าศิลปินก็มีวิวเยอะเกินสิบล้านอยู่แล้วแหละคะ~"

"..."

"เอาล่ะคะ คำถามต่อไป!!" MC สาวกระแอมกระไอก่อนจะถามต่อด้วย
เสียงหวาน "ระหว่างเครื่องบินกับสาวสวย คุณฮอว์คจะเลือกอย่างไรคะ"

"เครื่องบิน"

"ตอบทันทีไม่คิดเลยหรือคะ"

"...คือ"

"แบบนี้สาวที่จะมาขโมยหัวใจคุณฮอว์คคงเหนื่อยหน่อยนะคะ >< ฮึๆ มาต่อที่คำถามเกี่ยวกับคณะกันดีกว่า อยากรู้ว่าวิศวะการบินนี่เรียนอะไรกันบ้างคะ"

"...วิศวกรรมอากาศยาน"

"ช่วยขยายความได้มั๊ยคะ" MC ถามต่อ และใบหน้าหล่อเหลาของฮอว์คก็แสดงความรำคาญสุดขีดออกมาอย่างชัดเจน เขายกมือขึ้นเสยผมก่อนจะค่อยๆ พุดออกมาเป็นคำๆ

"...Structure (โครงสร้าง) Flight Mechanic & Stability (เสถียรภาพการบิน) Design (ออกแบบ) Propulsion (การขับเคลื่อน)"

"อย่าง Structure นี่เรียนอะไรกันบ้างคะ *O*"

"...วัสดุ...โครงสร้างเครื่องบิน"

"แล้วเรื่องเสถียรภาพล่ะคะ"

"...ปัจจัยด้านการบิน"

"ส่วนการออกแบบนี่ก็..."

"...น่าเบื่อ --^^" สีหน้าของฮอว์คดูเหมือนจะเดินหนีออกไปได้ทุกเมื่อ และเมื่อเห็นดังนั้น MC สาวจึงรีบเปลี่ยนคำถามในทันใด

"มาเรื่องความฝันกันดีกว่า คุณฮอว์คอยากจะทำงานอะไรในอนาคตคะ"

"...นักบิน"

"โอ้! กับตันฟอลคอน! ฟังดูเทดีไม่หยอกนะคะ สาวๆ คงอยากไปสมัครเป็นแอร์โฮสเตสกันเป็นแถวแน่ๆ เลย~"

"..."

"มาถึงคำถามบังคับกันแล้วนะคะ~ เป็นเกมสนุกๆ ให้คุณฮอว์คเล่นคะ >< เนื่องจากคุณฮอว์คเรียนอยู่คณะวิศวกรรมศาสตร์ ชื่อภาษาอังกฤษคือ 'ENGINEER' นะคะ เราอยากให้คุณฮอว์คนึกถึงศัพท์ภาษาอังกฤษ

เจ้าหญิงผู้เลอโฉม

ที่ขึ้นต้นด้วยตัวอักษรที่อยู่ในชื่อคณะของคุณ ซึ่งในที่นี้ได้แก่ E N G I R นะคะ"

สิ้นคำถามนั้น ฮอว์คก็หลุบตาลงต่ำพลงางนึ่งไปครู่หนึ่งคล้ายกับกำลังใช้ความคิด จากนั้นจึงเงยหน้าลากสายตากลับขึ้นไปสบตากับกล้องอีกครั้งหนึ่งแล้วตอบคำถามด้วยน้ำเสียงเรียบเรื่อย

"...EAT"

"แปลว่ากินไข่มั้ยคะ >O<"

"...Expected Approach Time" ฮอว์คขัดเสียงเรียบก่อนจะพูดต่อ
"...เวลาที่คาดว่าจะถึง"

"ไอ้...ลึกล้ำสมกับเป็นว่าที่นักบินแฮะ แล้ว N ละคะ"

"Nimbostratus"

"...คืออะไรหรือคะ -O-"

"...เมฆฝน -_-^"

"ข้ามไปที่ G เลยค่ะ -O-"

"...Glide" ฮอว์คตอบก่อนจะอธิบายต่อด้วยสีหน้าเสียมิได้เมื่อเห็นสีหน้ามึนตึบของ MC สาว "...ร่อนลง..."

"เกี่ยวกับการบินทั้งนั้นเลยนะคะ >_< มาถึงตัวต่อไป I ค่ะ"

"...Ionosphere...ชั้นบรรยากาศ...80-1,000 กิโลเมตรจากผิวโลก..."

"ฉันไม่อยากจะคิดถึงตัว R เลยค่ะ -O-"

"...Ram"

"ไอ้ ธรรมชาติติดคานะคะ >O< หมายถึงหน่วยความจำในคอมพิวเตอร์..."

"...ความกดอากาศที่เพิ่มขึ้นจากการเพิ่มความเร็วเครื่องบิน"

"...ดูเหมือนฉันจะยังต้องเรียนรู้อีกมากนะคะ" MC น้ำตาไหลอย่างเงิบๆ ก่อนจะปาดน้ำตาแล้วจู่โจมถามอีกคำถามหนึ่ง "คุณฮอว์คเคยมีความรักมั้ยคะ"

"...ไม่ -_-^"

"ทำไมล่ะคะ"

"...ยุ่งยาก"

"เป็นหนุ่มที่แสนเย็นชาจริงๆ นะคะเนี่ย เหมือนเหยี่ยวผสมชื่อจริงๆ เลย~"

"..."

"ฉันสุดท้ายแล้วค่ะ ช่วยฝากอะไรถึงคนดูหน่อยได้มั๊ยคะ ^^"

"...ไม่"

"สไลแกนหรือ Quote สั้นๆ ที่ชอบก็ได้ค่ะ U_U"

"..." ฮอว์คเจียบไปนานก่อนจะถอนหายใจยืดยาวอย่างหงุดหงิด สายตาวิ่งวอนของดากล้องกับ MC ทำให้เขายกมือขึ้นเสยผมก่อนจะตอบไปอย่างเสียมิได้ "You can't catch my wings. (คุณได้จับปีกของผมไม่ทันหรอก)"

"ถ้าคุณฮอว์คเจอผู้หญิงที่ชอบ...คุณฮอว์คจะทำยังไงคะ"

"...ไหนบอกคำถามสุดท้าย"

"ขออีกนิดค่ะ เพื่อเรตติ้ง >O< เราจะยอมแพ้คณะอื่นไม่ได้นะคะ!"

ฮอว์คแทบจะทิ้งหัวด้วยความโมโห ก่อนจะยกมือขึ้นกอดอกแล้ว เอนหลังฟังเครื่องบิน Cessna ด้านหลังแล้วตอบด้วยน้ำเสียงเรียบ...หาก ทว่าใบหน้าหล่อเหลาที่ไร้ซึ่งอารมณ์กับนัยน์ตาสีเทาอมฟ้าที่น่าหลงใหล จนแทบลืมหายใจนั้นกลับสะกดคนมองราวกับหัวใจถูกกระตุกลอยขึ้นฟ้าไปกับเครื่องบินขับไล่ด้วยความเร็วสูง...

"ชอบก็จูบ..." ฮอว์คตอบพลางปลดกระดุมเสื้อเซ็ทลงสองเม็ดเพราะ อากาศเริ่มร้อนจนน่ารำคาญขึ้นมาแล้ว...ท่าทางนั้นซึ่กซึ่จนทำให้อากาศร้อนขึ้นอีกแปดสิบองศาโดยไม่รู้ตัว... "...ไม่เห็นต้องเสียเวลาคิดเลยสักนิด"

]

Do You Know Aurora?

- HAWK -

@ Palmer Airlines Headquarters (สำนักงานใหญ่สายการบิน

เจ้าหญิงผู้เลอโฉม

พาล์มเมอร์แอร์ไลน์ส)

น่าเบื่อ...

ฮอว์คบินในใจเป็นรอบที่สามด้านก่อนจะยกมือขึ้นปิดปากหวاءแล้ว
เหลือบมองนาฬิกาเป็นรอบที่ห้าล้าน (ภายในหนึ่งนาที) จากนั้นจึงหันไปมอง
ประตูห้องสัมภาระที่ยังปิดสนิทแล้วก็หันไปมองนาฬิกาอีกรอบ

เขาเชื่อว่าถ้าในอีกหนึ่งนาทีนายคนที่สอบสัมภาระอยู่ตอนนี้ยังไม่เดิน
ออกมา...แปลว่าหมอนั่นคงตายไปแล้ว

น่าเบื่อที่สุด...

เขาบินในใจอีกรอบก่อนจะเอนหลังฟังซิฟฟ้าแล้วหลับตาลง... ถ้า
หากเขารู้ล่วงหน้าว่าการสอบสัมภาระคัดเลือกเข้าเป็นนักเรียนการบิน
ของสายการบินพาล์มเมอร์แอร์ไลน์สมันจะน่าเบื่อและยาวนานขนาดนี้...
เขาคงจะพกหมอนกับผ้าห่มมานอนฆ่าเวลาด้วยแล้ว...

"นายว่าเขาจะถามอะไรบ้างนะ T.,T"

"เห็นสีหน้าคนที่เดินออกมาก่อนหน้านี้ซีดเขียวไม่เบาเลย คงจะ
ถามโหดอยู่แหละ"

"ให้ตายเหอะ ฉันว่าฉันลืมไปแล้วว่าพาล์มเมอร์แอร์ไลน์สมีเครื่องบิน
กี่แบบกี่ลำ TOT"

หนึ่งร้อยสิบเอ็ดลำ...สิบห้าแบบ...ผลิตโดย Airbus S.A.S และ The
Boeing Commercial Airplanes Company...

ฮอว์คตอบคำถามของคนข้างๆ ที่กำลังประสาทกลับอยู่ในใจโดย
หวังจะใช้มันแก้เบื่อ...ก่อนจะล้มตาชั้นเมื่อได้ยินเสียงเลขาฯ ที่หน้าห้อง
เรียกชื่อเขา

"คุณฮอว์ค ฟอลคอน...เตรียมตัวเลยนะคะ ^^ คุณเป็นคนต่อไป"

ฮอว์คพยักหน้าเนือยๆ ก่อนจะผุดลุกขึ้นยืน ได้ยินเสียงคนข้างๆ ยัง
โอดครวญว่าจำเครื่องบินของสายการบินไม่ได้ ความจริงเขาจะหันไปบอก
ก็ได้อยู่หรอกแต่ซีเกียจ...

น่าเบื่อชะมัด...

ประตูห้องเปิดออก จากนั้นผู้สอบสัมภาระในห้องก็เดินออกมาด้วย

สภาพเหมือนก้างปลาไร้พลังงาน ตัวลืบทัวเหียวซีตเขียวจนเกือบจางหายไปจากสายตา

ฮอว์คมองดูอย่างเรื่อยเปื่อยก่อนจะยักไหล่แล้วเดินเข้าไปในห้องด้วยสีหน้าเนือยสุดขีด ในห้องมีกับตันอาวุโสของสายการบินนั่งกันอยู่สามคนแล้วก็มีซีอีโอกับ...ลุงแก่ๆ อีกสามคน ทำไมวันนี้คนสัมภาษณ์เยอะกว่าที่บอกไว้ในเว็บไซต์นะ...

ฮอว์คนี่กสงสัยแต่ซีเกียจถาม เขาเพียงแต่ทรวดตัวลงนั่งบนเก้าอี้ที่ตั้งอยู่กลางห้องประจันหน้ากับผู้สัมภาษณ์หน้าตาน่าเกรงขามทั้งเจ็ดคนเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้นเท่านั้น

"...สวัสดีครับ"

หลังจากเกือบล้มทักทายไปเพราะซีเกียจ...เขาก็พูดขึ้นมาได้ในที่สุด "ผมฮอว์ค ฟอลคอนครับ"

"นามสกุลฟอลคอน? พ่อเธอก็เป็นนักบินใช่ไหม"

"...ครับ"

เกิดเสียงฮือฮาขึ้นเล็กน้อยเมื่อผู้สัมภาษณ์หันไปทาบขีบก้นเอง ความจริงเขาก็อยากจะตอบมากกว่านี้แต่เห็นว่าทุกคนคงรู้จัก 'อีเกิล ฟอลคอน' พ่อของเขากันดีอยู่แล้ว...ก็คงไม่ต้องลำบากเล่าแล้วละมัง

ฮอว์คสรุปในใจกลางรอคำถามต่อไปอย่างเบื่อหน่าย...จากนั้นก็หันไปถามอีกคนที่พูดขึ้น "พ่อของเธอเป็นกับตันที่เก่งมาก"

"ขอบคุณครับ" ฮอว์คตอบ ก่อนจะถอนหายใจแล้วพูดยาวขึ้นอีกนิด เพราะมันน่าเบื่อมากหากจะมีคนเข้าใจผิดเหมือนที่แล้วๆ มาอีก "...แต่ไม่ต้องสนใจเรื่องพ่อผมหรอกครับ ดูแค่เรซูเม่ของผมก็พอ"

"งี้เอง เธอมั่นใจในความสามารถตัวเองโดยไม่ต้องฟังพ่อสินะ"

...แค่เบื่อต่างหาก...

เพราะตั้งแต่เด็กมาก็มีแต่คนเกรงอกเกรงใจเขาด้วยเรื่องพ่อ...และเขาก็ซีเกียจพูดเรื่องเดิมซ้ำๆ ด้วย ดังนั้นตัดปัญหาด้วยการตัดเรื่องพ่อทิ้งไปจากสมการแต่แรกเลยก็ดี

"ทำไมถึงอยากเป็นนักบิน"

เจ้าหญิงผู้เลอโฉม

"ผมชอบเครื่องบินครับ" คำถามนี้น่าเบื่อน้อยลงมาน้อย...อย่างน้อยก็ถามเกี่ยวกับเครื่องบิน

"เธอสอบข้อเขียนเกี่ยวกับเรื่องเครื่องบินได้เต็ม เพราะฉะนั้นเราจะไม่ถามเรื่องเครื่องบินแล้วละ เสียเวลา~"

"ยังไงก็ได้ครับ"

ฮอว์คตอบเนือยๆ ก่อนจะตอบคำถามอีกมากมายอย่างรวดเร็ว... ไม่ใช่ว่าเขาถือดีอะไรแต่มันเป็นเรื่องที่เขาารู้อยู่แล้วโดยไม่ต้องศึกษาเพิ่มเติม... ถ้าจะให้อธิบายเขาก็ชี้แจงอธิบาย เขาเป็นว่าเพราะพ่อเป็นนักบิน และเพราะสำหรับเขา...ทุกสิ่งอย่างบนโลกนี้น่าเบือหมดยกเว้นเครื่องบิน

ดังนั้นจึงไม่แปลกหากเขาจะคุ้นเคยกับเครื่องบินดีราวกับเป็นเพื่อนสนิทกัน

"ไม่เห็นจะมีอะไรให้ฉันติเลยเนี่ย สมแล้วที่เป็นลูกชายของซีเกิล ฟอลคอน" กับต้นอาวุธโสพูดด้วยน้ำเสียงทิ้งๆ ก่อนจะหันไปหาซีไอที่นั่งตีหน้าเคร่งขรึมอยู่ตรงกลาง "มิสเตอร์พาล์มเมอร์...ผมให้ผ่านนะครับ"

"ผมยังไม่ให้ผ่าน"

"..." คำตอบนั้นทำให้ฮอว์คหายเบือไปเล็กน้อยเพราะคาดไม่ถึง
ไม่ผ่าน? มีอะไรให้ไม่ผ่าน =()=^

ขณะที่ทุกคนกำลังมึนงงกับคำพูดของมิสเตอร์พาล์มเมอร์...ผู้เป็นเจ้าของสายการบินพาล์มเมอร์แอร์ไลน์สก็ขยายความคำตอบสุดซอกของเขาต่อ "ผมจะให้ผ่านโดยมีเงื่อนไขข้อหนึ่ง"

"เงื่อนไข?" ฮอว์คเลิกคิ้วอย่างเกียจคร้าน...แค่เขาลงทุนยอมตื่นตีห้าแล้วขับรถมาถึงที่สำนักงานใหญ่ของสายการบินนี้ก็มากที่สุดๆ แล้ว ยังมีเงื่อนไขอะไรอีก

"ผมจะพรีซึบสมัครของคุณเอาไว้...จนกว่าคุณจะยอมทำตามเงื่อนไขของผม"

แล้วมันอะไรล่ะ บอกมาสักทีจะได้จบๆ กัน --^

ฮอว์คจึงมำในใจอย่างหงุดหงิดก่อนจะมองหน้ามิสเตอร์พาล์มเมอร์อย่าง (ไม่) ออดทน และมิสเตอร์พาล์มเมอร์ก็เป็นคนที่ลีลาเยอะเยาะน่าเบือ

มากถึงมากที่สุด จะปล่อยให้หุ่นทำไมวะ นี่มันไม่ใช่เกมโชว์สักหน่อย --^

"คุณต้องเป็นเพื่อนกับคนคนหนึ่งก่อน"

"..."

ฮอว์คคิดถึงนิกหาคำดำไม่ถูก แม้แต่จะต่าว่าน่าเบื่อก็ยังไม่ได้ เพราะคำตอบของมิสเตอร์พาล์มเมอร์นั้นเซอร์เรียลขั้นสุด...

หรือว่าเขาฟังผิดไปนะ...เมื่อกี้มิสเตอร์พาล์มเมอร์บอกว่าให้ไปเป็นเพื่อน...

"ก่อนจะอธิบายอะไรต่อ ผมขอถามก่อนว่าคุณรู้จักออโรรามัย"

"..." ฮอว์คนิ่งไปสองวินาทีก่อนจะตอบ "ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ...? แสดงเหนือ?"

"ดีมาก!" มิสเตอร์พาล์มเมอร์ตบโต๊ะด้วยความตื่นเต็นก่อนจะยื่นมือมาตรงหน้าเขา "ผมขอโทรศัพท์มือถือของคุณหน่อย"

"..." ฮอว์คไม่เข้าใจ แต่ก็ขี้เกียจถาม ดังนั้นเขาจึงตัดสินใจง่าย ๆ ว่าอยากทำอะไรก็ทำไป

เขาส่ง iPhone ให้มิสเตอร์พาล์มเมอร์โดยมีสายตากังขาจากทุกคนในห้องมองตามไม่วางตา หลังจากที่เจ้าของสายการบินฮัมเพลงลึลลาและจิ้มไอโฟนของเขาอย่างสนุกสนานเสร็จเรียบร้อยแล้วเขาก็ได้ไอโฟนคืนพร้อมกับคำอธิบายเพิ่มเติมอีกหนึ่งประโยค

"หลังจากนี้จะมีคนโทรเข้าไปหาคุณ หน้าที่ของคุณมีแค่รับสายให้เร็วที่สุดแล้วก็ทำตามที่คุณคนนั้นสั่งทุกอย่าง ห้ามขัดใจแม้แต่อย่างเดียว เข้าใจรีเปล่าครับ"

ไม่เข้าใจ...แต่ยังงี้ก็ได้ --;

"...ครับ"

ฮอว์คตอบไม่ตรงกับใจเพราะขี้เกียจต่อความยาวสาวความยืด จากนั้นมิสเตอร์พาล์มเมอร์ก็ตบมือสองครั้ง "ถ้านั้นก็เรียบร้อยแล้ว! ตามนี้! ถ้าคุณทำตามข้อตกลงเสร็จเรียบร้อยแล้วผมจะติดต่อไปอีกที!"

"...ครับ"

ฮอว์คตอบสั้นๆ ก่อนจะถูกขึ้นขึ้น โด่งให้ผู้สัมภาษณ์เล็กน้อย จากนั้น

เจ้าหญิงผู้เลอโฉม

ก็เดินกลับออกไป... ด้วยสีหน้าเหนื่อยหน่าย และหลังจากนั้นสายตาสอดรู้
สอดเห็นและเต็มไปด้วยคำถามของพวกที่ยังรอสัมผัสภาวะณ์อยู่ข้างนอกก็ทำ
ให้เขาถอนหายใจออกมา...

น่าเบื่อที่สุดในโลกเลย...

(ติดตามอ่านต่อได้ในฉบับเต็ม)

